

[Wilhelm.]

går derfor i korthed ud på følgende: for det første at Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter nedlægges og sammen med Københavns og Frederiksberg kommune gøres til ét storamt, som varetager alle området's amtskommunale opgaver, og med indførelse af direkte valg til dette storamtsråd, som sådan set svarer til det nuværende hovedstadsråd.

For det andet, at den nuværende Københavns kommune opdeles i 10–15 mindre kommuner med samme status som landets øvrige kommuner. Der er i virkeligheden ikke nogen som helst grund til, at dette område skal administreres helt anderledes end f. eks. amtets kommuner, f. eks. Rødovre kommune, Hvidovre kommune, Herlev kommune osv. Særlovgivningen for Københavns kommune bør samtidig falde bort, og det følger selvfølgelig også heraf, at vi er imod magistratstyret og foretrækker en sidestilling med de øvrige kommuner også på dette område.

Endelig for det tredje, at der i hver af disse nye og mindre kommuner oprettes 5–10 kvarterråd, eller kald dem lokalråd eller kald det bydelsråd, det er sådan set ligegyldigt, det afgørende er, at enheden er nede omkring størrelsesordenen 10.000 indbyggere, og at de har konkrete beføjelser og konkrete pligter over for kvarterets beboere. Det er den løsning kombineret med en enhedsskat på det økonomiske område, vi arbejder for, og som vi vil arbejde for under udvalgsarbejdet her i tinget.

Christophersen (V):

Jeg tager ordet på vegne af en række af venstres medlemmer for at fremsætte nogle helt principielle synspunkter vedrørende det lovforslag, vi her behandler.

Efter vores opfattelse er ministerens lovforslag utilfredsstillende af to væsentlige grunde. Den første er, at der efter vores opfattelse principielt ikke bør være en særlig styrelseslov for København. Denne del af landet bør have samme status som de øvrige dele af landet, og det vil sige, at Københavns kommune skal have en kommunalbestyrelse med en formand, som er borgmester – man kan godt kalde ham overborgmester – den kan have en magistratsordning, på samme måde som Odense og Ålborg og Århus og Frederiksberg kan have det, der må være samme valg måde til magistraten, og der må være samme opgavefordeling mellem magistraten og kommunalbestyrelsen, vi

ønsker ikke nogen særrettigheder eller særregler for Københavns kommunes vedkommende.

Vores andet principielle synspunkt er det, at lovforslaget i øvrigt slet ikke imødekommer det behov, der er for en virkelig ændring af den kommunale struktur i Københavns kommune. Efter vores opfattelse ville det være rigtigt at markere, at Københavns kommune burde opdeles i et passende antal primærkommunale enheder, som kunne varetage de samme opgaver, som primærkommuner i øvrigt har. Jeg må for mit personlige vedkommende sige, at jeg mener, det ville være den logiske løsning, at et sådant passende antal primærkommuner sammen med Frederiksberg og eventuelt enkelte andre kommuner f. eks. på Amager derefter tilsammen kom til at udgøre et Københavns byamt, sådan som det også kom frem i hovedstadsreformkommissionens betænkning, og således at området altså derefter fik akkurat samme status som alle andre dele af landet.

Der er to væsentlige begrundelser for denne holdning til strukturen, to væsentlige begrundelser for dette ønske om at få Københavns kommune opdelt. Den første er en rent demokratisk begrundelse, nemlig den lave valgdeltagelse. Den mangel på politisk engagement, på politisk debat, som præger Københavns kommune, er jo et udtryk for, at det ikke fungerer, som det skal i demokratisk henseende i dag. Der er simpelt hen alt for langt fra vælgeren til de valgte, og der er alt for langt fra problemerne frem til dem, som skulle løse dem.

Den anden grund er en udviklingsmæssig grund. Københavns kommune har ikke formået at løse de store problemer, som de står over for. De har ikke formået at gøre kommunen til et attraktivt sted. De har været optaget af store projekter og har ikke interesseret sig for de nære ting. Hvis man følger udviklingen i Københavns kommune, kan man godt blive bedrøvet: jeg så forleden dag, at det vakte meget stor opmærksomhed, at der var blevet plantet et træ i St. Kongensgade; jeg synes, det er sørgeligt, at en så indlysende og enkel handling skulle gøres til en mediebegivenhed.

§ 52 imødekommer ikke det ønske, jeg her taler om. Tværtimod synes jeg, at § 52 er udformet på en overordentlig betænkelig måde, for § 52 lægger op til, at borgerrepræsentationen kan delegerede nogle opgaver af relativt ufarlig og uvigtig karakter til disse byråd, hvis sammensætning og kompetence vi i øvrigt hel-